

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om valg til folketinget. (Valgkredsinddelingen m. v.)

(Lovforslaget (nr. 138) findes i tillæg A, sp. 2689, fremsættelsen i tidenden sp. 3702).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ove Hansen: Det er måske en lidt usædvanlig førstebehandling, vi nu skal foretage, eftersom det udvalg, der arbejder med valgloven, har været nedsat siden december måned i fjor. Men vi var enige om at nedsætte dette udvalg for at komme til et resultat, selv om vi ikke havde fået lovforslaget forelagt.

Når vi skal beskæftige os med en ny valglov til folketinget, skyldes det den kommunestruktur, der nu opstår den 1. april 1970, hvorved antallet af amter og kommuner reduceres. Derfor må man ændre på opstillingskredse, bl. a. til folketinget.

Vi har i partierne fra indenrigsministeren i efteråret i fjor fået en forhandlingsskitse, som vi overvejede. Fra socialdemokratiets side bad vi efter at have set skitsen i første omgang om en skitse, hvor de ændringerne som følge af den kommunale ændring var så få som muligt, og det har vi fået. Vi har altså i og for sig to skitser at se på, men lovforslaget går ud på, at vi kun skal have 119 opstillingskredse, og vælgerantallet skal være minimalt 10.000 inden for hver opstillingskreds, medens i den første forhandlingsskitse antallet af opstillingskredse var 111 og vælgerantallet lå mellem 14.000 og 15.000. Det må ikke forstås, som om vi tilsidesætter denne skitse og nu vil acceptere det, som foreligger i dag; vi er villige til at forhandle om begge skitser og finde en løsning. Det skal erkendes, at det bliver vanskeligt at komme til et resultat. Det landkort, kommunerne nu tegner, bliver med mange forandringer, og det bliver lidt vanskeligt at indpasse en ny valglov i kommunereguleringerne. Jeg håber dog, vi kan finde en løsning, og jeg vil gerne tilføje, at vi fra socialdemokratiets side er villige til at medvirke til dette arbejde og ligesom ministeren vil være tilfredse, hvis der kan ska-

bes bred tilslutning til en ny lov om valg til folketinget.

Ministeren foreslår også nogle tekniske ændringer. Jeg skal ikke komme ind på dem; de er formentlig nødvendige, og dem ser vi på i det fortsatte udvalgsarbejde.

Der er lige én ting, jeg gerne vil berøre, nemlig adgangen til at afgive stemme. Langt de fleste fanger er stemmeberettigede i dag, men afskåret fra at afgive deres stemme. Men jeg tænker specielt på de syge vælgere, som gerne vil være pligtopfyldende, men ikke kan få adgang til at stemme. Det synes jeg de skulle have. Jeg ved godt — vi har talt om det ved tidligere valglovsændringer — at det er ret kompliceret at finde en form, hvorunder man kan sikre disse syge vælgers adgang til at afgive stemme, og vi skulle nødig slå skår i vores hemmelige afstemning. Jeg tror alligevel, vi kan finde en løsning, og det er også min opfattelse, at indenrigsministeren er positiv over for dette. Jeg ved, at man i udlandet har fundet en løsning for folks stemmeafgivning, når de er syge, enten de nu ligger syge på et hospital eller i hjemmet, og vi har også set, hvordan adgangen til at afgive stemme pr. brev er udvidet kolossalt. Jeg tror, vi i udvalget kan finde en løsning for syge vælgere og fanger.

Så vil jeg lige sige til slut, at jeg er klar over, at med det nye kommunale landkort fra 1. april kommer vi i visse vanskeligheder, hvis vi skal have et valg i utide. Jeg ved ikke, hvornår et folketingsvalg kan komme, men efter 1. april gælder det hidtidige landkort ikke længere, og jeg vil derfor gerne spørge ministeren, hvordan han eventuelt vil klare situationen; hvis der skulle komme valg i utide. Vi fra vor side vil gerne medvirke til at gennemføre forslaget her, inden vi slutter folketingsåret. Det skal erkendes, at det at blive enig om en valglov, der er passende for os alle sammen, kan være lidt vanskeligt; men vor vilje til samarbejde er der, og jeg kan på mit partis vegne tilsige medvirken til en løsning af dette vigtige problem.

Poul Schlüter: Kun i teorien, i alt fald ikke i praksis, kan der være tvivl om, at de kommunesammenlægninger, der nu om nogle få uger er en realitet, nødvendiggør en ny folketingsvalglov. Af de 278 primær-

[Paul Schlüter.]

kommuner, der vil være pr. 1. april, vil omkring 130 være delt i mere end én, op til tre eller fire forskellige opstillingskredse. Det er en helt ny situation, og det ville være meget upraktisk, ja, det ville være utilladeligt, om man accepterede, at vælgerne og vælgerorganisationerne ude omkring i landet skulle indbydes til valg på det grundlag, at kommuner var delt i forskellige opstillingskredse. Allerede af hensyn til vælgerorganisationerne, som har en vigtig rolle at spille i hele vort politiske system, men naturligvis også af hensyn til vælgerne, er det bestemt nødvendigt, at vi nu tager konsekvenserne af de sammenlægninger, som har fundet sted, og skaber en ny og mere praktisk valglov. Dertil kommer, at der nok ville være store tekniske problemer forbundet med at opgøre folketingsvalgresultatet, hvis ikke vi ændrede kreds- og amtsinddelingen.

Også de nye amter er en realitet i løbet af få dage. Det er nødvendigt, at man herefter nedsætter antallet af amtskredse og foretager en omfordeling af mandater på stor- og amtskredsene.

Men når man ellers studerer den nuværende valglov og sammenholder den med fordelingen af befolkningen i de nuværende opstillingskredse, springer det naturligvis stærkt i øjnene, at der er så stor forskel på det samlede vælgerantal i kredsene. Vi har kredse med op til 60.000 vælgere og andre med kun omkring 10.000 vælgere, og det kan i det lange løb ikke gå an. Det stiller kandidater og opstillingsorganisationer for forskelligt. Derfor må det også være rigtigt, at man i forbindelse med den valglovsrevision, som vi nu skal i gang med, ser på, om man ikke kan gøre antallet af vælgere i de enkelte opstillingskredse ud over landet mere ensartet. Det er i og for sig også det, indenrigsministeren med sit lovforslag har lagt op til.

Når indenrigsministeren har valgt at fremsætte et lovforslag, som bygger på, at ingen kredse må være på mindre end 10.000 vælgere, ved vi jo, at det skyldes, at der har været en række forhandlinger mellem regeringspartier og oppositionspartier, og at det er efter ønske af folketingets partier, at indenrigsministeren har fremlagt sit forslag i netop den skikkelse, han har valgt. Men

på den anden side er det ingen hemmelighed, at indenrigsministeren ønsker at gå højere op med antallet af vælgere i den enkelte kreds, og det er heller ingen hemmelighed, at der allerede i det folketingsudvalg, som er nedsat med henblik på valglovsbehandlingen, har været en række drøftelser; jeg håber i alt fald, at de fortsatte drøftelser vil føre til, at vi får færre opstillingskredse og opstillingskredse med et større antal vælgere, end vi vil få efter indenrigsministerens forslag, således som det er forelagt. I øvrigt vil jeg gerne sige, at tidspunktet naturligvis ikke er inde nu til at drøfte enkeltheder om de enkelte kredses forhold. Det, der kommer ud af folketingsudvalget, kan jo vise sig at være væsentlig anderledes end det, som i dag står i indenrigsministerens forslag.

Også jeg vil gerne understrege det synspunkt, hr. Ove Hansen fremsatte, nemlig at det må være vigtigt for os at undersøge, om ikke vi kan skabe bedre forhold for syge vælgeres stemmeafgivning. Det vil vi fra mit partis side bestemt gerne være med til at se på. Det er en ting, vi ofte igennem årene har drøftet, og når man ikke har fået den helt rigtige ordening, har det først og fremmest haft praktiske årsager. Men jeg håber, at vi i denne omgang kan komme endnu et stykke ad den rigtige vej, således at tilfældig sygdom ikke skal afskære vælgere fra at afgive deres stemme.

Vi kan fra mit partis side, som det fremgår af de betragtninger, jeg har gjort gældende, støtte, at folketinget nu søger at få arbejdet sig frem til en ny valglov. Vi vil gerne bidrage til en hurtig behandling, og vi vil under udvalgsbehandlingen lægge vægt på at opnå størst mulig enighed imellem alle folketingets partier, således at vi kan få en ny valglov, der nyder almindelig tilslutning.

Henry Christensen: Jeg er klar over, at jeg ikke skuffer indenrigsministeren, når jeg siger, at venstre vil bestrebe sig for, at indenrigsministeren ikke kan få og ikke skal have sit lovforslag gennemført i den skikkelse, hvori det er forelagt for folketinget. De to tidligere ordførere har allerede redegjort for en række af de forhandlinger, der ligger bagved, og dem skal jeg ikke gentage, kun henvise til dem.

[Henry Christensen.]

Når vi står over for at måtte lave en omfattende ændret valglov, kunne vi føle os fristet til at gå endnu videre end det, der nu foreligger forslag om; men vi må nok se i øjnene, at opgaven er at samle bred politisk tilslutning til valgloven.

Hovedårsagen til, at der forhandles om den anden valglovsskitse, der er nævnt, er jo, at denne valglovsskitse helt anderledes skaber lighed i kredsenes størrelse og dermed skaber en større reel valgmulighed for vælgerne. Det afgørende må naturligvis være, at vi får en valglov, der tilgodeser vælgerne muligheder for at øve indflydelse og vælge de folketingsmedlemmer, som de ønsker at vælge; valgloven må ikke hindre vælgerne reelle indflydelse. Jeg håber derfor — det er mit partis bestræbelse — at de forhandlinger, vi nu fører i det nedsatte udvalg, må gå videre ad de fornuftige baner, de er kommet ind på, og at det fører til et resultat i overensstemmelse med det, der nu tegner sig.

Jeg kan om de andre spørgsmål, der har været nævnt, herunder om at finde mulighed for at give syge adgang til i højere omfang end hidtil at deltage i valget, sige, at vi også her sagligt og positivt vil deltage i det videre arbejde og håbe på, at vi kan nå et resultat på et bredt politisk grundlag. Der er noget afgørende værdifuldt for et folkestyre i, at de regler, hvorefter vi skal udpege folkets repræsentanter til et lands parlament, er regler, der er baseret på en bred politisk tilslutning; dette vil være et afgørende hensyn for os i vort videre arbejde.

Samuelson: Da mit partis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg kun komme med nogle ganske få bemærkninger til dette lovforslag, der jo er betegnet som et forhandlingsoplæg. Det vil være naturligt, at jeg understreger, at det radikale venstre er indstillet på at forhandle meget fordomsfrit i det udvalg, der allerede er nedsat til behandling af dette forslag.

Da der bør være en fordomsfri forhandling, vil det ikke være rigtigt at opstille betingelser, som vi mener bør tilgodeses, men jeg skal dog antyde, at vi mener, det vil være væsentligt, om vi under forhandlingerne ville se til, at alle dele af de nye am-

ter får rimelig chance for at blive repræsenteret. I visse tilfælde er der jo sammenlagt amter, hvor alle kredsene er relativt små, med amter, hvor kredsene er relativt store.

Det vil også være rimeligt at undersøge, om det ikke er muligt at sikre udprægede landområder repræsentation. Tidligere var problemet jo at sikre byerne, men nu er det omvendt.

Vi vil også meget gerne forhandle om mulighederne for at sikre syges og flere andres deltagelse i valget.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til velvillig udvalgsbehandling.

Aksel Larsen: Det er egentlig ikke hyggeligt, at folketinget nu under et sådant tidspres skal forhandle om, hvordan vi skal få en valglov her i dette land, og hvordan den skal se ud, men vi er under et sådant tidspres, fordi kommunalreformen med den nye kommunalinddeling og den nye amtsinddeling træder i kraft fra 1. april, og så kan den valglov, vi har nu, simpelt hen ikke bruges mere. Det, jeg har sagt her, skal naturligvis ikke være en kritik af indenrigsministeren, som i prisværdig god tid er kommet til folketingets partier med sine tanker om en valglov, og som også har fremsat lovforslaget så hurtigt, som det overhovedet kunne konciperes færdigt, men det er jo en kendsgerning, at det er en temmelig vanskelig situation, når man står over for, at valgloven, som vi har, snart ikke kan bruges mere og vi skal have en ny.

I øvrigt må jeg samtidig bemærke, at det er på høje tid, vi får revideret valgloven ganske grundigt. Den valglov, vi har — hvis principper går igen i det forslag, ministeren er fremkommet med, og som nok i en eller anden form vil blive gennemført her i tinget i denne omgang — er jo i strid med sig selv, idet den opretholder opstillingskredsene, til trods for at der ikke findes kredsmandater i egentlig forstand. Der findes amtskredsmandater, og efter at man gik over til amtskredsene, burde der naturligvis ikke have været opstillingskredse.

Måske kan vi i fortsættelse af det arbejde, der nu er i gang i folketinget, nå til at få en valglov, som er logisk opbygget. Jeg ved godt, at det er meget svært at lave

[Aksel Larsen.]

en ny valglov, hvis den skal være principielt anderledes end den, man har; ja, det er allerede svært, blot man skal gennemføre en ny valgkredsinddeling, som ministerens lovforslag jo går ud på.

Der er efter mine erfaringer to sager, der er meget vanskelige for folketinget at klare. Den ene sag er, hvis folketingsmedlemmernes lønninger skal reguleres i opadgående retning; det skal trænes igennem uger og måneder og år, før folketinget får mod til at gøre det og kan blive enig om med hvor meget eller hvor lidt. Men valgloven er naturligvis meget, meget vanskeligere, for her kommer spørgsmål ind som: hvorledes tilgodeser man demokratiske principper, hvorledes vil det virke på partiernes muligheder for at øve en vis indflydelse på, hvordan valget skal foregå, og hvordan vil udsigterne være ikke alene for de eksisterende folketingsmedlemmer ved et eventuelt nyt valg, men også for de mange folketingskandidater, der måtte blive opstillet? Det er uhyre svært at få det puslespil til at gå op. Alle mulige principielle og personlige interesser krydses hinanden, og derfor forudsiger jeg altså, at vi ikke kan få den valglov, som vi egentlig burde have.

Når jeg har sagt det, så synes jeg, jeg skal have lov til ved denne førstebehandling også at antyde, hvorledes jeg mener valgloven burde være. For mig at se er der to muligheder. Den ene er, at man totalt afskaffer tillægsmandater, og at man opdelser landet i passende store områder — de små amter er naturligvis for små — maksimum en halv snes stykker, inden for hvilke der foregår et, om jeg så må sige, lukket valg, hvor der ikke er opstillingskredse, men hvor der er partilister, og hvor mandaterne fordeles efter forholdstal. Skitse til en sådan valglov blev fremsat, jeg tror, det var i 1962, dels af hr. Holger Eriksen, dels af mig for et folketingsudvalg, som erkendte, at her var virkelig en metode at klare det på, så vælgerne kunne forstå valgloven, så mandatudregningen gik hurtigt, og så man slap for tillægsmandaterne og forskydningen fra amt til amt og fra landsdel til landsdel. Men det stødte på vanskeligheder, som jeg havde forudsat, og som jeg skal lade være med at komme ind på her, som hang

sammen med spørgsmålene: hvorledes kan man bedømme, hvem der bliver valgt, og hvorledes kan man sikre, at vælgerne får indflydelse på opstillingen? Det var det ene princip, der efter min mening kan anvendes. Det giver praktisk talt matematisk retfærdighed, hvis man foretager den rigtige geografiske og befolkningsmæssige inddeling. Man kan også for min skyld kalde det det svenske princip.

Det andet princip, jeg kunne tænke mig anvendt — og jeg går ud fra, at vi vil kunne overveje begge dele i udvalget, om end ikke i første trækning — er dette, at man kunne bibeholde opstillingskredsene som enkeltmandskredse, hvor der i hver opstillingskreds foregik valg af et folketingsmedlem ved simpelt flertalsvalg. Det parti, der får flest stemmer, får det pågældende folketingsmedlem. Så måtte man holde dette antal relativt begrænset, måske 70-80 sådanne kredse, og så måtte de øvrige folketingsmandater fordeles, enten derved at de blev tillægsmandater til de partier, der ikke var blevet repræsenteret tilstrækkeligt ved kredsvalgene, eller derved at man, som de vistnok har det i Tyskland, havde en landsliste, hvor man kunne stemme på partiet og dermed give sin stemme til de kandidater, partiet opstillede på landslisten. Disse muligheder foreligger, så vidt jeg kan se; de ville være rimelige, de ville være logiske, de ville i enhver henseende være at foretrække fremfor det system, vi nu har. Men jeg er klar over, at tiden ikke tillader, at man gennemfører det så hurtigt, som det er nødendigt at gennemføre en valglovsrevision.

Hvad der i øvrigt taler for en total ændring af valgloven, er også, at hvis man vælger et fornuftigt valglovsprincip, så kan vi slippe for valglovens spærreregler, som aldrig burde være indført, og som i øvrigt strider imod grundloven, hvor der i § 31 står:

„Stk. 1. Folketingets medlemmer vælges ved almindelige, direkte og hemmelige valg.“

Stk. 2. De nærmere regler for valgretten's udøvelse gives ved valgloven, der til sikring af en ligelig repræsentation af de forskellige anskuelser blandt vælgerne fastsætter valgmåden, herunder hvorvidt

[Aksel Larsen.]

forholdstalsvalgmåden skal føres igennem i eller uden forbindelse med valg i enkeltmandskredse.

Det er ganske klart, at spærrereglen med de 2 pct. strider imod denne grundlovsparagraf, og det ville egentlig være ganske hyggeligt, om valgloven ikke stred mod grundloven.

Men som jeg sagde, tiden er knap, og det er også derfor, ministeren kun er kommet med et forslag om en ændret valgkredsinddeling. Jeg ser ikke, vi har andet at gøre i denne omgang end at følge ministeren og lægge på den fra 1. april uanvendelige valglov og derefter gå i gang med at lave den rigtige.

Der vil naturligvis nok i folketingsudvalget ske adskillige ændringer af det forslag, ministeren er kommet med, og det skal han ikke tage sig så nær, for jeg tænker, at det kun kan blive bedre ved, at folketinget selv arbejder med det. Men jeg vil dog samtidig gøre opmærksom på, at netop den nye amtsinddeling gør, at en sådan, om jeg så må sige, midlertidig valglov kun bør gælde ved et eneste folketingsvalg, for amterne er jo af vidt forskellig størrelse. Tænk blot på Jylland. Her har vi det store nordjyske amt, og vi har det umådelig store østjyske amt, og så har vi småamterne. Det er klart, at det er de store amter, der vil suge tillægsmandaterne til sig, og derved bliver småamterne, der måske også er relativt tyndt befolket, dårligere repræsenteret, end det egentlig er grundlovens og valglovens hensigt. Men det må vi altså tage med; jeg kan ikke se, der er noget andet at gøre med den tidnød, vi er i.

Jeg skal naturligvis følge de andre ordførere, som alle sammen har talt for deres syge møster og sagt, at de gerne vil have, at syge vælgere får lejlighed til at afgive stemme. Det har mit parti talt for i mange år. Det har jeg selv talt for, så længe jeg har været i folketinget. Det glæder mig virkelig, at der efterhånden er kommet sympati for tanken. Jeg vil håbe, de øvrige par-

tier efterhånden også kan have noget at have sympatien i.

Til slut. Naturligvis behøvede vi ikke at have det hastværk, naturligvis behøvede vi ikke at lave en nødrevison af valgloven, hvis statsministeren ville tage konsekvens af kommunevalget og udskrive folketingsvalg til affoldelse inden 1. april, det kan lige akkurat nås til tirsdag den 31. marts. Ja, det er bare et forslag. Jeg regner ikke med, at regeringen er så praktisk og så politisk modig, at den vil optage forslaget til velvillig overvejelse.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg kan egentlig ikke takke for en velvillig modtagelse af det forslag, der her i dag er til første behandling. Alle ordførere har givet udtryk for, at dette forslag er fremsat efter forhandling mellem regeringspartier og oppositionspartier. Jeg fremlagde først en skitse, der gik ud på, at alle kredse under 14.000-15.000 vælgere burde nedlægges. Dengang ønskede man i særlig grad fra oppositionens side, at man fik et udgangspunkt for forhandlingerne, hvorefter det kun var kredse under 10.000 vælgere, der skulle falde bort, men jeg har forstået det sådan, at under den udvalgsbehandling, der allerede har været i gang gennem et stykke tid, har man mere og mere nærmet sig fra alle sider til det synspunkt, som jeg først fremlagde. Jeg kan derfor ikke andet end være tilfreds, når man fra ordførernes side ønsker, at man når op på, at valgkredse under 14.000-15.000 vælgere nedlægges. Hermed opfylder man det ønske, jeg havde, for jeg har også den opfattelse, at det må dreje sig om, at man nærmer valgkredsens størrelse til hinanden.

Alle ordførere har endvidere givet udtryk for, at man gerne ville nå frem til nu, at syge vælgere kunne komme til at stemme. Denne opfattelse deler jeg, og jeg har derfor tilstillet udvalget, der arbejder med valgloven, et notat om alle de tanker og synspunkter, der tidligere har været fremført på dette område, ligesom det af notatet

[Indenrigsministeren.]

fremgår, hvordan man har behandlet spørgsmålet i andre lande, bl. a. i de øvrige nordiske lande.

Hr. Ove Hansen rejste spørgsmålet, hvordan man ville bære sig ad, hvis man ikke fulgte det forslag, som hr. Aksel Larsen nu sidst stillede, men kom i den situation, at der efter den 1. april indtraf det, som der ingen sandsynlighed er for, at vi skulle have et folketingsvalg, inden folketingsåret sluttede. Jeg har den opfattelse, at så må det være nødvendigt at gennemføre f. eks. det forslag, jeg her har fremsat, således at der er et grundlag at gå til valg på. Jeg vil gerne tilføje, at jeg også har undersøgt, hvor lang tid der så skal gå, inden et valg kan afholdes. Det korteste tidsinterval ved de seneste valg, der har været afholdt, var ved valget i 1966, da der var 3 uger, fra valget blev udskrevet, til valget blev afholdt. I 1968 var der 6 uger. Vi har prøvet på at gennemtænke alt, hvad der skulle gøres, og hvad der var nødvendigt at foretage, for at valg kunne afholdes, idet vi også har taget hensyn til den tid, der skal være for partiorganisationerne til at få opstillet kandidater, og jeg må her i dag sige, at der skal gå op imod 5 uger, men det er altså ikke meget mere, end der normalt har været, idet det normale har været 4 uger eller godt og vel 4 uger.

Der er fra alle sider, som jeg sagde før, givet udtryk for, at man ønsker, at de mindste valgkredse skal være større, og i denne tankegang må vel også ligge, selv om det ikke har været rejst her, at de alt for store kredse navnlig i de byområder, storbyområder, hvor der også er landkredse, må blive mindre, således at man på denne måde tilnærmer kredsens størrelse til hinanden, således at alle kredse i større omfang får mulighed for at indvælge deres repræsentant i folketinget.

Som hr. Henry Christensen rigtigt gav udtryk for, er det altså ikke en skuffelse for mig, hvis man ændrer det forslag, der her i dag er til behandling.

Jeg forstod på hr. Samuelson, at også det radikale venstre var parat til en fordomsfri behandling. Hr. Samuelson fremdrog netop det synspunkt, at alle dele af de nye amter skulle have mulighed for at indvælge repræ-

sentanter i folketinget ved, at man tilnærmede kredsstørrelserne til hinanden.

Hr. Aksel Larsen kom med nogle synspunkter vedrørende, hvordan en valglov efter hr. Aksel Larsens opfattelse egentlig burde være, og fremhævede to forskellige måder, det kunne gøres på. Han fremhævede bl. a. den skitse, som hr. Aksel Larsen og tidligere medlem af folketinget hr. Holger Eriksen arbejdede med i 1962, men jeg er glad for at høre, at hr. Aksel Larsen er enig i, at det kan ikke nytte noget på nuværende tidspunkt at gå ind i overvejelser af denne art. Vi må, inden folketingsåret slutter, være sikre på at have en valglov, således at der kan afholdes et folketingsvalg under rimelige vilkår.

Jeg vil derfor gerne sige til ordførerne, at jeg har været enig i de synspunkter, de har fremdraget her. Vi bør nå frem til en valglov i bred enighed her i folketinget; det må være målet. Jeg er altså også, hvad jeg gerne til slut på ny vil understrege, enig i, at de mindste kredse ikke bør være under 14.000-15.000 vælgere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (*Hanne Budtz*): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til det udvalg, der blev nedsat den 12. december 1969 om det da endnu ikke fremsatte lovforslag. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af 24. februar 1970 anmoder udenrigsministeren om, at der af folketinget må blive foretaget valg af 5 medlemmer og 5 stedfortrædere til Europarådets rådgivende forsamling til forsamlingens 22. ordinære samling, der ventes at træde sammen i Strasbourg den 17. april 1970.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 5. marts, kl. 13 med følgende dagsorden:

[Formanden.]

1) *Fortsettelse af anden (sidste) behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende idrættens forhold [af Kjeld Olsen m. fl.].

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om forlængelse af statsgaranti i forbindelse med Danmarks deltagelse i det skandinaviske luftfartssamarbejde.

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om projektering af en ny fast forbindelse over Storstrømmen med tilsluttende motorvejsanlæg.

4) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende den af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1964 vedtagne konvention nr. 122 om beskæftigelsespolitik.

5) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring af lov om udlændinges adgang til landet m. v. og af lov om rettens pleje. (Domstolskontrol med frihedsberøvelse m. v.).

6) *Valg af 1 medlem til jernbanerådet (i stedet for Horn).*7) *Valg af 10 medlemmer og 10 stedfortrædere til lønningsrådet.*

Mødet hævet kl. 15.18.

63. møde.

Torsdag den 5. marts kl. 13.

Formanden: Lønningsudvalget har afgivet betænkning over forslag til normeringslov for Grønland for finansåret 1970-71 og forslag til lov om ændring af lov om lodsvæsenet. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven, (Offentlige institutioners afgiftsmæssige stilling) har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Med skrivelse af 4. marts d. å. har indenrigsministeren fremsendt skriftlig besvarelse af et af medlem af folketinget Bilgrav-Nielsen stillet spørgsmål. Spørgsmålet og besvarelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Skriftligt besvaret spørgsmål.

Af *Bilgrav-Nielsen* til indenrigsministeren (25. februar 1970):

„Vil ministeren tage initiativ til, at der nedsættes et sagkyndigt udvalg af ortopedkirurger til overvejelse af, hvorledes den fremtidige behandling af patienter med kirurgisk tuberkulose bør foregå, og vil ministeren foranledige, at lukningen af den kirurgiske afdeling ved Kysthospitalet i Juelsminde, som bestemt ved cirkulære af 21. februar 1970, udsættes, indtil ministeren har haft lejlighed til at føre forhandlinger med de efter 1. april nyetablerede jyske amtsråd, som måtte være interesserede?“

Begrundelse.

Da det synes at fremgå, at der ikke på noget tidspunkt, medens indenrigsministeriet har behandlet hele spørgsmålet om den fremtidige behandling af patienter med kirurgisk tuberkulose, har været foretaget egentlige sagkyndige undersøgelser af problemet, skal et sådant undersøgelsesarbejde hermed foreslås sat i gang.